

“मीठे बच्चे- तिम्रो यात्रा बुद्धिको हो, यसलाई नै रूहानी यात्रा भनिन्छ, तिमी ले आफूलाई आत्मा सम्झन्छौ, शरीर होइन। शरीर सम्झनु अर्थात् उल्टो झुण्डिनु।”

प्रश्न:- मायाको पम्पमा मनुष्यहरूलाई कुनचाहिँ इज्जत मिल्छ?

उत्तर:- आसुरी इज्जत। मनुष्यले कसैलाई आज अलिकति इज्जत दिन्छन्, भोली उसको बेइज्जती गर्छन्, गाली दिन्छन्। मायाले सबैको बेइज्जती गरेको छ, पतित बनाएको छ। बाबा आउनु भएको छ तिमीलाई दैवी इज्जतवाला बनाउन।

ओम् शान्ति। रूहानी बाबाले आत्माहरूलाई सोध्नुहुन्छ- कहाँ बसेका छौ? तिमीले भन्छौ- विश्वको रूहानी विश्व-विद्यालयमा। रूहानी अक्षर त उनीहरूले जानेका छैनन्। विश्व-विद्यालय त दुनियाँमा अनेक छन्। यो हो सारा विश्वमा एउटै रूहानी विद्यालय। एकै पढाउनेवाला हुनुहुन्छ। के पढाउनु हुन्छ? रूहानी ज्ञान। त्यसैले यो हो आध्यात्मिक विद्यालय अर्थात् रूहानी पाठशाला। आध्यात्मिक अर्थात् रूहानी ज्ञान पढाउनेवाला को हो? यो पनि तिमी बच्चाहरूले नै अहिले जानेका छौ। रूहानी बाबाले नै रूहानी ज्ञान पढाउनु हुन्छ। त्यसैले उहाँलाई टिचर पनि भनिन्छ, आध्यात्मिक पिताले पढाउनु हुन्छ। ठीक छ, फेरि के हुन्छ? तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ- यस रूहानी ज्ञानले हामी आफ्नो आदि सनातन देवी-देवता धर्मको स्थापना गर्छौं। एक धर्मको स्थापना बाँकी यति सबै धर्म छन् तिनीहरूको विनाश हुन्छ। यस आध्यात्मिक ज्ञानको सबै धर्मसँग के सम्बन्ध छ- यो पनि तिमी अहिले जानेका छौ। एक धर्मको स्थापना यस रूहानी ज्ञानबाट हुन्छ। यी लक्ष्मी-नारायण विश्वको मालिक थिए नि! त्यसलाई भनिन्छ रूहानी दुनियाँ। यस रूहानी ज्ञानद्वारा तिमीले राजयोग सिक्छौ। राजाई स्थापना हुन्छ। फेरि अरु धर्मसँग के सम्बन्ध छ? अरु सबै धर्म विनाश हुन्छन् किनकि तिमी पावन बन्छौ, त्यसैले तिमीलाई नयाँ दुनियाँ चाहिन्छ। यति सबै अनेक धर्म खतम हुन्छन्, एक धर्म रहन्छ। त्यसलाई भनिन्छ विश्वमा शान्तिको राज्य। अहिले छ पतित अशान्तिको राज्य फेरि हुन्छ पावन शान्तिको राज्य। अहिले त अनेक धर्म छन्। कति अशान्ति छ। सबै पतित नै पतित छन्। रावणको राज्य हो नि। अब बच्चाहरूलाई थाहा छ- ५ विकारलाई अवश्य छोड्नु छ। यिनलाई साथमा लैजानु छैन। आत्माले राम्रो वा नराम्रो संस्कार लिएर जान्छ नि! अहिले बाबाले तिमी बच्चाहरूलाई पवित्र बन्ने कुरा बताउनु हुन्छ। त्यस पावन दुनियाँमा कुनै पनि दुःख हुँदैन। यो रूहानी ज्ञान पढाउनेवाला को हो? रूहानी पिता। सबै आत्माहरूका पिता। रूहानी पिताले के पढाउनु हुन्छ? रूहानी ज्ञान, यसमा कुनै पनि किताब आदिको आवश्यकता छैन। केवल आफूलाई आत्मा सम्झेर बाबालाई याद गर्नु छ। पावन बन्नु छ। बाबालाई याद गर्दै गर्दै अन्त मति सो गति हुन्छ। यो हो यादको यात्रा। यात्रा अक्षर राम्रो छ। ती हुन् शारीरिक यात्राहरू, यो हो रूहानी यात्रा। त्यसमा त पैदल जानु पर्छ, हात-खुट्टा चलाउँछन्, यसमा केही पनि छैन। केवल याद गर्नु छ। चाहे जहाँ पनि घुम, फिर, उठ, बस आफूलाई आत्मा सम्झेर बाबालाई याद गर। कठिन कुरा छैन, केवल याद गर्नु छ। यो त सत्यता हो नि। पहिला तिमी उल्टो चलिरहेका थियौ। आफूलाई आत्माको सट्टा शरीर सम्झनु, यसलाई भनिन्छ उल्टो झुण्डिनु। आफूलाई आत्मा सम्झनु- यो हो सुल्टो। अल्लाह जब आउनु हुन्छ तब आएर पावन बनाउनु हुन्छ। अल्लाहको पावन दुनियाँ छ, रावणको पतित दुनियाँ छ। देह-अभिमानमा सबै उल्टा भएका छन्। अब एकै पल्ट देही-अभिमानि बन्नु छ। तिमी अल्लाहका बच्चा हो। अल्लाह हुँ भनिदैन। औंलाले सधैं माथितिर इशारा गर्छन्, सिद्ध हुन्छ अल्लाह उहाँ हुनुहुन्छ। अवश्य यहाँ अरु चीज छ। हामी उहाँ अल्लाह बाबाका सन्तान हौं। हामी भाइ-भाइ हौं। अल्लाह हौं भन्नाले फेरि उल्टो हुन्छ- हामी सबै पिता हौं। तर होइन, पिता एउटै हुनुहुन्छ। उहाँलाई याद गर्नु छ। अल्लाह सदा पवित्र हुनुहुन्छ। अल्लाहले स्वयं बसेर पढाउनु हुन्छ। सानो कुरामा मनुष्य कति अलमलिन्छन्। शिव जयन्ती पनि मनाउँछन् नि।

कृष्णलाई यस्तो पद कसले दियो? शिवबाबाले। श्रीकृष्ण हुन् स्वर्गको पहिलो राजकुमार। उहाँ बेहदका बाबाले यिनलाई राज्य-भाग्य दिनुहुन्छ। बाबाले जुन नयाँ दुनियाँ स्वर्ग स्थापना गर्नुहुन्छ त्यसमा श्रीकृष्ण नम्बरवन राजकुमार हुन्। बाबाले बच्चाहरूलाई पावन बन्ने युक्ति बताउनु हुन्छ। बच्चाहरूले जानेका छन्- स्वर्ग जसलाई वैकुण्ठ, विष्णुपुरी भन्छन्, त्यो भूत भइसक्यो फेरि भविष्य हुन्छ। चक्र घुमिरहन्छ नि। यो ज्ञान अहिले तिमी

बच्चाहरूलाई मिल्छ। यो धारण गरेर फेरि गराउनु छ। हरेकलाई टिचर बन्नु छ। यस्तो पनि होइन- टिचर बनेपछि लक्ष्मी-नारायण बन्छौ। होइन। टिचर बन्यौ भने तिमीले प्रजा बनाउने छौ, जति धेरैको कल्याण गर्छौ त्यति उच्च पद पाउने छौ। स्मृति रहन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ- ट्रेनमा आउँदा पनि ब्याजको बारेमा सम्झाऊ। बाबा पतित-पावन मुक्तिदाता हुनुहुन्छ। पावन बनाउनेवाला हुनुहुन्छ। धेरैलाई याद गर्नुपर्छ। जनावर, हाती, घोडा, कछुवा, माछालाई पनि अवतार भन्छन्। तिनीहरूलाई पनि पुजिरहन्छन्। सम्झन्छन्- भगवान सर्वव्यापी अर्थात् सबैमा हुनुहुन्छ। सबैलाई खुवाऊ। ठीकै छ, कण-कणमा भगवान हुनुहुन्छ भने उहाँलाई कसरी खुवाउने? बिल्कुलै समझ भन्दा मानौं बाहिर छन्। लक्ष्मी-नारायण आदि देवी-देवताहरूले कमिलालाई अन्न दिने, फलानोलाई दिने, कहाँ यस्तो काम गर्नेछन् र! बाबाले सम्झाउनु हुन्छ- तिमी हौ धार्मिक एवं राजनैतिक। तिमीले जानेका छौ- हामी धर्मको स्थापना गरिरहेका छौं। राज्य स्थापना गर्नको लागि सेना रहन्छ। तर तिमी हौ गुप्त। तिम्रो हो रूहानी विश्व-विद्यालय। सारा दुनियाँका जति पनि मनुष्य मात्र छन् यी सबै धर्मबाट निकलेर आफ्नो घर जान्छन्। आत्माहरू जान्छन्। त्यो हो आत्माहरूको रहने घर। अहिले तिमी संगमयुगमा पढिरहेका छौ फेरि सत्ययुगमा आएर राज्य गर्छौ। अरू कुनै धर्म हुने छैन। गीतमा पनि छ नि- बाबा हजुरले जे दिनुहुन्छ त्यो अरू कसैले दिन सक्दैन। सारा आकाश, सारा धर्ती तिम्रो रहन्छ। सारा विश्वको मालिक तिमी बन्छौ। यो पनि अहिले तिमीले सम्झन्छौ- नयाँ दुनियाँमा यी सबै कुरा भलिन्छ। यसलाई भनिन्छ रूहानी आध्यात्मिक ज्ञान। तिमी बच्चाहरूको बुद्धिमा छ- हामी हरेक ५ हजार वर्षपछि राज्य लिन्छौं फेरि गुमाउँछौं। यो ८४ को चक्र घुमिरहन्छ। पढाइ पढ्नुपर्छ अनि जान सक्छौ नि! पढेनौ भने नयाँ दुनियाँमा जान सक्दैनौ। उहाँको संख्या त सीमित छ। नम्बरवार पुरुषार्थ अनुसार त्यहाँ गएर पद पाउने छौ। यति सबै त पढ्छैनन्। यदि सबैले पढे भने त फेरि दोस्रो जन्ममा राज्य पनि पाउने छन्। पढ्नेहरूको सीमा छ। सत्ययुग-त्रेतामा आउनेले नै पढ्छन्। तिम्रो प्रजा धेरै बनिरहन्छ। ढिलो आउनेले पाप भस्म गर्न सक्दैनन्। पाप आत्मा भए भने फेरि सजाय खाएर धेरै कम पद पाउने छन्। बेइज्जती हुन्छ। जो अहिले मायाको धेरै इज्जतवाला छन्, उनीहरू बेइज्जती बन्छन्। यो हो ईश्वरीय इज्जत। त्यो हो आसुरी इज्जत। ईश्वरीय इज्जत अथवा दैवी इज्जत र आसुरी इज्जतमा रात-दिनको फरक छ। हामी आसुरी इज्जतवाला थियौं अब फेरि दैवी इज्जतवाला बन्छौं। आसुरी इज्जतदेखि बिल्कुलै भिखारी बन्छौं। यो हो काँडाको दुनियाँ त्यसैले बेइज्जती भयो नि। फेरि कति इज्जतवाला बन्छौ। यथा राजा-रानी तथा प्रजा। बेहदका बाबाले तिम्रो इज्जतलाई धेरै उच्च बनाउनु हुन्छ, त्यसैले त्यति नै पुरुषार्थ पनि गर्नु छ। सबैले भन्छन् हामी आफ्नो इज्जतलाई यस्तो बनाऔं अर्थात् नरबाट नारायण, नारीबाट लक्ष्मी बन्न सकौं। यो भन्दा उच्च इज्जत अरू कसैको हुँदैन। कथा पनि नरबाट नारायण बन्ने नै सुन्छन्। अमरकथा, तीजरीको कथा यो एकै हो। यो कथा अहिले नै तिमी सुन्छौ।

तिमी बच्चाहरू विश्वको मालिक थियौ फेरि ८४ जन्म लिंदै लिंदै तल झर्दै आयौ। फेरि पहिलो नम्बरको जन्म हुन्छ। पहिलो नम्बरको जन्ममा तिमी धेरै उच्च पद पाउँछौ। रामले इज्जतवाला बनाउनु हुन्छ, रावणले बेइज्जतवाला बनाउँछ। यस ज्ञानबाट नै तिमीले मुक्ति-जीवनमुक्ति पाउँछौ। आधाकल्प रावणको नाम रहँदैन। यी कुरा अहिले तिमी बच्चाहरूको बुद्धिमा आउँछ त्यो पनि नम्बरवार। कल्प-कल्प यसरी नै तिमी नम्बरवार पुरुषार्थ अनुसार समझदार बन्छौ। मायाले भूल गराउँछ। बेहदका बाबालाई याद गर्ने भुल्छन्। भगवानले पढाउनु हुन्छ, उहाँ हाम्रो टिचर बन्नुभएको छ। फेरि पनि गयल हुन्छन्, पढ्दैनन्। द्वार-द्वार धक्का खाने बानी बसेको छ। पढाइमा जसको ध्यान रहँदैन उनलाई फेरि नौकरीमा लगाउनु पर्ने हुन्छ। धोबी आदिको काम गर्छन्। त्यसमा पढाइको के आवश्यकता रहन्छ। व्यापारमा मनुष्य करोडपति बन्छन्। नौकरीमा यति बन्दैनन्। त्यसमा त तोकिएको तलब मिल्छ। अहिले तिम्रो पढाइ हो विश्वको बादशाहीको लागि। यहाँ भन्छन् नि- हामी भारतवासी हौं। पछि फेरि तिमीलाई भनिन्छ विश्वको मालिक। त्यहाँ देवी-देवता धर्म बाहेक अरू कुनै धर्म हुँदैन। बाबाले तिमीलाई विश्वको मालिक बनाउनु हुन्छ, त्यसैले उहाँको मतमा चल्नुपर्छ। कुनै पनि विकारको भूत हुनु हुँदैन। यी भूतहरू धेरै खराब छन्। कामीको स्वास्थ्य बिग्रिदै जान्छ। तागत कम हुन्छ। यस काम विकारले तिम्रो तागत बिल्कुल खतम गरेको छ। आयु कम हुँदै गएको छ- नतीजा यो भयो। भोगी बन्न पुगेका छौ। कामी, भोगी, रोगी सबै बन्छन्। त्यहाँ विकार हुँदैन। त्यसैले योगी हुन्छन्, सदा तन्दुरुस्त र आयु पनि १५० वर्ष हुन्छ। त्यहाँ कालले खाँदैन। यसमा एउटा कथा पनि बताइन्छ- कसैसँग सोधियो पहिला सुख चाहिन्छ वा दुःख चाहिन्छ? अनि उसलाई कसैले इशारा दियो, भन- पहिला सुख चाहिन्छ किनकि सुखमा गयो भने त्यहाँ काल आउने छैन। भित्र पस्न सक्दैन। एक कथा बनाएका छन्। बाबाले सम्झाउनु हुन्छ- तिमी सुखधाममा रहँदा त्यहाँ कुनै काल हुँदैन।

रावण राज्य नै हुँदैन। फेरि जब विकारी बन्छन् तब काल आउँछ। कथाहरू कति बनाएका छन्, कालले लिएर गयो फेरि यो भयो। नै काल देख्रमा आउँछ, न आत्मा देखिन्छ, यसलाई भनिन्छ दन्त्यकथा। कनरसका धेरै कहानी छन्। अहिले बाबाले सम्झाउनु हुन्छ— त्यहाँ अकाले मृत्यु कहिले हुँदैन। आयु लामो हुन्छ, पवित्र रहन्छन्। १६ कला फेरि कला कम हुँदै-हुँदै शून्य कला हुन्छन्। भर्त्तु गर्छन्— मै निर्गुण हारै मै कोई गुण नाही। बच्चाहरूको एउटा निर्गुण संस्था पनि छ। भन्छन्— हामीमा कुनै गुण छैन। हामीलाई गुणवान बनाउनुहोस्। सर्वगुण सम्पन्न बनाउनुहोस्। अब बाबा भन्छन्— पवित्र बन्नु छ। मर्नु पनि छ सबैलाई। यति धेरै मनुष्य सत्ययुगमा हुँदैनन्। अहिले त कति धेरै छन्। त्यहाँ बच्चा पनि योगबलद्वारा हुन्छ। यहाँ त हेर कति बच्चा जन्माइरहन्छन्। बाबाले फेरि पनि भन्छन्— मलाई याद गर। उहाँ बाबाले नै पढाउनु हुन्छ, पढाउनेवाला टिचर याद आउँछ। तिमीलाई थाहा छ— शिवबाबाले हामीलाई पढाइरहनु भएको छ। के पढाउनु हुन्छ त्यो पनि तिमीलाई थाहा छ। बाबा अथवा टिचरसँग योग लगाउनु छ। ज्ञान धेरै उच्च छ। अहिले तिमीहरू सबैको विद्यार्थी जीवन छ। बच्चा, बूढा, जवान सबै एकै ठाउँमा पढ्ने, एउटै स्कूल, एउटै पढाउनेवाला टिचर भएको यस्तो विश्व-विद्यालय कहीं देखेका छौ? आश्चर्य छ नि। शिवबाबाले तिमीलाई पढाउनु हुन्छ। यी ब्रह्माले पनि सुन्छन्। बच्चा होस्, चाहे बूढा कोहीले पनि पढ्न सक्छ। तिमी पनि यो ज्ञान पढ्छौ नि। अब पढाउन सुरु गरेका छौ। दिन-प्रतिदिन समय कम हुँदै जान्छ। अहिले तिमी बेहदमा गएका छौ। जानेका छौ— यो ५ हजार वर्षको चक्र कसरी बित्यो? पहिला एक धर्म थियो। अहिले कति धेरै धर्म छन्। अहिले साम्राज्य छैन। यसलाई भनिन्छ प्रजाको प्रजामाथि राज्य। पहिला सुरुमा धेरै शक्तिशाली धर्म थियो। सारा विश्वको मालिक थियो। अहिले अधर्मी बनेका छौ। कुनै धर्म छैन। सबैमा ५ विकार छन्। बेहदका बाबा भन्छन्— प्यारा बच्चाहरू! अब धैर्य गर, बाँकी थोरै समय तिमी यस रावण राज्यमा छौ। राम्रोसँग पढ्यौ भने फेरि सुखधाममा जान्छौ। यो हो दुःखधाम। तिमी आफ्नो शान्तिधाम र सुखधामलाई याद गर, यस दुःखधामलाई भुल्दै जाऊ। आत्माहरूलाई बाबाले निर्देशन दिनुहुन्छ— हे रूहानी बच्चाहरू! रूहानी बच्चाहरूले यी अंगद्वारा सुने। तिमी आत्माहरू जब सत्ययुगमा सतोप्रधान थियौ तब तिमी शरीर पनि फस्टक्लास सतोप्रधान थियो। तिमी धेरै धनवान थियौ फेरि पुनर्जन्म लिंदै लिंदै के बनेका छौ! रात-दिनको फरक छ। दिनमा हामी स्वर्गमा थियौ, रातमा हामी नर्कमा छौ। यसलाई भनिन्छ ब्रह्माको अर्थात् ब्राह्मणहरूको दिन र रात। ६३ जन्म धक्का खाइरहन्छन्, अँध्यारो रात छ नि। भड्किइरहन्छन्। भगवान कसैलाई पनि मिल्दैन। यसलाई भनिन्छ भुलभुलैयाको खेल। बाबाले तिमी बच्चाहरूलाई सारा सृष्टिको आदि मध्य अन्त्यको समाचार सुनाउनु हुन्छ। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

१) द्वार-द्वारमा धक्का खाने बानीलाई छोडेर भगवानको पढाइलाई ध्यानले पढ्नु छ। कहिल्यै गयल हुनु छैन। बाबा समान टिचर पनि अवश्य बन्नु छ। पढेर फेरि पढाउनु छ।

२) सत्य नारायणको सच्चा कथा सुनेर नरबाट नारायण बन्नु छ, यस्तो इज्जतवान स्वयंलाई स्वयंले नै बनाउनु छ। कहिल्यै भूतहरूको वशीभूत भएर इज्जत गुमाउनु छैन।

वरदान:- बितेको कुरा वा वृत्तिहरूलाई समाप्त गरेर सम्पूर्ण सफलता प्राप्त गर्ने स्वच्छ आत्मा भव सेवामा स्वच्छ बुद्धि, स्वच्छ वृत्ति एवं स्वच्छ कर्म सफलताको सहज आधार हो। कुनै पनि सेवाको कार्य जब सुरु गर्छौ, पहिला जाँच गर— बुद्धिमा कुनै आत्माको बितेको कुराको स्मृति त छैन? त्यस्तो वृत्ति, दृष्टिबाट कसैलाई देख्नु कसैसँग बोल्नु... यसबाट सम्पूर्ण सफलता प्राप्त हुन सक्दैन। त्यसैले बितेको कुरालाई वा वृत्तिहरूलाई समाप्त गरेर स्वच्छ आत्मा बन, तब नै सम्पूर्ण सफलता प्राप्त हुन्छ।

स्लोगन:- जसले स्व-परिवर्तन गर्छ, विजय माला उसैको गलामा पर्ने छ।